godkov, v katerih so poslanci vpili: Abcug ban! Doli s Madžaroni! Proč z Ogrsko! Potem se je prečitalo kraljevo pismo, v katerem se naznanja, da je zasedanje sabora odgodeno.

„Kjer zapusti kmetsko ljudstvo svojo staro nošo, tam pričenja njegov pogin. Noša je prva trdnjava. Za njo propade polagoma vera, ljubezen do domovine, do družine. Kmet postane najprve na zunanje, potem pa tudi v notranjem to, kar imenujemo „proletarca“. Kadar je pa to, potem je vse izgubljeno, potem so vsi stanovi v nevarnosti. Gorje nam, ako se kmetsko ljudstvo „modernizira“, pomesti, proletarizira . . .“

H. Hansjakob.

Dopisi.

Iz Leskovca. Po dolgem zimskem spanju smo se tudi mi prebudili, ter Ti, dragi nam „Štajerc“ hočemo zadnje novice opisati. Naš dobro znani fajmošter, njegova, po njegovem okusu lepa Mica, kakor tudi tašča še vedno kraljujejo na Leskovcu. No poglejmo si toraj malo to kraljevanje! Najprej Te, fajmošter, vprašamo: kje si pa vzel tarifo zaradi krsta nezakonskih otrok? zakaj pa zahtevaš od nezakonskega otroka K 4·— ? ali je morebiti ta krst več vreden nego zakonski? Kristus je rekel, ko je ustanovil sakrament sv. krsta, svojim apostolom: „Idite po svem svetu in jih krščujte v imenu očeta in sina in sv. duha“ — od onih kronic pa nič ni omenil, katere Ti zahtevaš. One botre toraj, ktere take otroke h krstu nosite, opozarjamo, da ne smete več plačati kakor samo K 1·—, in ako Kralj s tem ni zadovoljen, ter ako noče krstiti, nesite otroka dalje v drugo faro kjer so pravi namestniki božji, kteri izvršujejo bolj redno dolžnosti svojega poklica. Da je naš fajmošter res prebrisana glavica, se vidi na tem; sicer pa ne vemo če ni tega njegova debela Mica uganila, ki je še bolj modre glavice, ko Kralj; sedaj si hodijo namreč fantje in dekleta po spovedne listke, in morejo medtem košice luščiti. Kaj pa misliš, kaj nima naša mladina doma nič dela? ali ni dosti, da Ti da vsaki en groš? Tvoje košice pa ne spadajo k postni spovedi, zapomni si to! Ako pa ne, pa lahko vse postne listke, ki so že itak 5 let stari, sam imaš in pa Tvoja Mica, ktera je tudi zelo spovedi potrebna. Sedaj pa hodimo dalje in si oglejmo malo cerkveni hram ali po našem povedano štok, kteri je na vsakem oglu popravila potreben, pa saj lahko, kako naš fajmošter skrbi za njega. V jeseni je nagnal c. kr. finančno stražo, ktera je plačevala okroglo K 300·— najemnine, s ktero se je itak lahko celi hram popravljal. Ko je bil tedaj hram prazen, je prosila naša naprednjakinja, gospa Blodnik tukajšna gostilničarka, fajmoštra, naj ji da spodnje prostore v najem, da si lahko tam svoj obrt nadaljuje; seveda ji je tudi obljubil; ko je prišel čas, da bi se preselila si je Kralj premislil, tako, da je bila potem dotičnica primorana tožiti, tudi pri sodniji je zmagala, ker še si pa vedno mogočni Kralj ni dal miru, poklical je komisijo, ktera je prostore spoznala nesposobne za gostilno in po takem je ostal naš štok prazen. Najemnino bota pa gotovo zdaj plačevala Kraljče in pa njegovo kaplanče ktero Vam, dragi bralci, hočemo malo opisati. Ono je kod hud sovražnik „Štajerca“ bil tudi hud nasprotnik proti gospej Blodnik, še celo na prižnici se je predrznil izraziti, da vsi občinski predstojniki morejo protestirati, da se ja krčma ne dobi v štok. Celo je izustil besede: „Štajerčijansko gnezdo ne spada v cerkveni hram“. Veš ubogo revče, kaj bi Ti mi svetovali, — nauči se rajši poštene pridige, da ne boš tako pridigal kakor da bi se Ti kucalo na prižnici, dostikrat pa ko mačeka imaš celo pridigo izpustiš. Kaj pa je bilo na Božični dan, da še pozne maše nisi imel in si rekel, da te trga pri srcu? maček, maček Ti je praskal po možganih, ker si se ga prej zvečer preveč navlekel. Oglejmo si še sedaj, kako ta žegnani gospodek spoved opravlja: Dotična oseba, ktera pride po spoved, mora čakati po 2 uri, včasih tudi dalj časa, predno se to kaplanče spravi s sv. popotnico na pot, seveda ne pretrezen. Omeniti še tudi moramo ono zanimivo spoved od Ciglarja, kako se je vračal domov, ker seveda že z doma ni šel trezen, potem še ga je nasrkal pri Ciglarju in nazadnje še je obiskal eno drugo klet, iz ktere so ga že mogli nesti; nazaj grede se je zvrnil parkrat v grabo z svojim voditeljem vred in na Leskovec prišedši zgledal je kakor kak stari obroč: glavo je imel pri nogah, poln blata, sploh ni bila človeška podoba. Res lep vzgled za katoliškega duhovnika! Vprašamo še Te tudi, kdo bode tiste maše odslužil, ktere oznaniš in mesto, da bi šel maševat, se z mačkom po postelji bojuješ?! Imeli smo že dosti kaplanov, pa takih neumnosti še nobeden ni uganjal, kakor Ti. Kaj je pa s šolo? Kakor se nam vidi, bomo mogli prositi premil. kneza in škofa, da nam da za šolo drugega kateheta, ker se Ti itak nič ne brigaš za njo. Skrbi toraj, fante, rajši za svojo službo in potem še le za druge reči; ako ne, bomo Ti drugo odigrali. Sedaj si pa malo oglejmo našega mežnarja in pa tukajšnega kramarja Jožeka. Mežnar in organist, seveda, ker mu menda njegova cerkvena služba premalo znaša, je prevzel še službo komija pri Jožeki; po maši napravi kar kratke preludije, potem pa hitro odkuri v kšeft. Mežnarče, mi bi Ti pač svetovali, da bi se raje držal svoje službe, ter da bi našega kaplana in pa njegovega mačka ob pravem času zbudil. Jožeku pa itak ni dosta za kšeft, pač pa se njemu sveti faroška debela Mica, ktera dostikrat, ko fajmoštra ni doma, k njemu v kšeft beži. Pazi toraj, Kralj, da Ti Tvoj konkurent kake nepriliki ne napravi. Da ne pozabimo, moramo tudi omeniti, da se je tukaj v zadnjem času nastanila fotografinja deviška Fanika, ktera hoče vse neumne Leskovške klerikalce fotografirati, seveda na sebe tudi ne sme pozabiti. Nje seveda kaj pridno pomaga oni prvaški učitelj, ki se je priklatil iz Kranjskega; njemu bi pač svetovali, naj bi se raje brigal za šolsko deco, ne pa za Fanikin aparat, sicer bodo otroki bolj pametni nego on! Sedaj toraj, ko smo Ti najnovejše novice opisali, mislimo, da bo dosti; Ti pa dragi „Štajerc“ ki te tako ljubimo, Te lepo prosimo, donašaj nam le pridno novic; mogoče bodo — le Leskovški Kralj — Mica — tašča, mežnar, Jožek — Fanika in pa kranjski učitelj enkrat k pameti prišli, za kar Ti bomo, dragi „Štajerc“ hvaležni. Toliko za danes, prihodnjič več.

Tebi hvaležni farani Leskovški.

Iz Varnice. (Pustne šale.) Dragi „Štajerc“! Bral sem v zadnjem „Štajercu“ v prvem članku med drugim tudi: „Zakaj pije leskoški fajmošter Kralj vsak dan več?“ sem si nehote zmislil da že precej časa ni bilo od Kraljiča ničesar slišati. Letos je bil pri delitvi spovednih listkov zopet velik poraz. Skrbna župnikova virtšafterica „lepa debela Mica“ je namreč priredila ob priliki delitve listkov, fantom in dekletam takozvani „Košicenbal“ —. Tedaj tisti ki so prišli po listke, so morali prej pridno bučnice luščiti, in konečno še listek plačati. Fantje in dekleta so bučnice luščili, olje bodejo pa žrli farški lenuhi. — Kaj pa je bil zadnjo soboto v farovžu pozno v noči takšen polom? Slišal sem praviti da je baje g. kaplan še zunaj pred vratmi govoril „16 Jahre bin ich Kaplan, hat mich noch kein Pfarrer hinausgeworfen; presneto, saj vam ne bom hodil več na pot“! Hm hm — dragi bralec, jako čudne reči!? Zakaj pije leskovški fajmošter Kralj vsak dan več?... Kjer Te dragi „Štajerc“ dolgo z mojim dopisom nadlegujem, še končno omenim, da so sedaj farške štale popravljene, je tudi nekaj malega Perkov Jožek primogel. — Kje pa si takrat Kralj imel svoj fini nos? Če se kje kaj sličnega zgodi še to celo v pridigah omenjaš, da s tem poštene obitelji žališ. Ti si rajši prepevaš: „Ti si Minka, moja moja.“ i. t. d. Mežnar se briga več za Jozefov štacun nego za cerkev. V kratkem še več zanimivih dogodkov.

Farani.

Sv. Peter na medv. selu. Vsak berač svoj žakel hvali — se glasi star pregovor, — Tako dela tudi župnik Gomilšek. V 10. številki „Sl. Gospodarja“ ne more prehvaliti svojo menežarijsko dihal — hvali svojo razobraževalno društvo — pardon izobraževalno društvo, češ da so ga liberalni časniki zastonj napadali. — Kaj dragi Franček, ti si upaš trditi, da je izobraževalno društvo ubralo pravo pot in da si je že pridobilo obče spoštovanje. — Tako reče Francel Gomilšek, ker se ravna po zgoraj navedenem pregovoru, kakor kakšen jud, ki hoče svojo rob prodati, — toda hvala Bogu, da niso vsi ljudi slepi in gluhi, da tudi vidijo, kaj se uče mladeniči v izobraževalnem društvu. Prav lepe uspehe so pokazali mladeniči izobraževalnega društva pretečeno nedeljo pri shodu v Mestinju. Kat liški običaj je da se ne vriska v postnem čas — a mladeniči v svoji preveliki izobraževalnost niso več vedeli tega. Vriskali in kričali so kak na pustni torek; menda so sanjali da je pust i so hotel kurentu čast izkazati. Torej France nauči svoje izobraževance poprej cerkvenih p stav, da se ne bodo tako obnašali, kakor da b jih 2 goše prignal. — Je to prava pot mlad niča izobraževalnega društva, da kriči in vrisk mesto da bi za pred kratkim ranjkemu oče žaloval?! — To blaži otroška srca, kaj ne gospo Gomilšek? — Dobro ste jo pogodili v „Slov Gospodarju“. — Dajte drugič malo bolje pošte dirat in poučite Vaše izobraževance bolje.

Št. Peter na Medvedovem selu. Nekaj gra diva smo skupaj nabrali in smo ga dragi „Štajerc“ tebi poslali. Naznanimo ti, da se je pre par tedni v Šmarskem okraju delila podpora p toči prizadetim posestnikom. Tudi naš Šentpeter je bil tako „srečen“, da je dobil celih 1.400 kro in še ta mala svotica se ni pravilno delila. N kateri, ki še itak niso nikoli brali, so dobili p 20 kron, tisti pa, ki ima pač lepi vinograd i mu je toča mnogo več škode napravila, k onemu ki ima šele kakih 200 trsekov, tudi n dobil nič več, prej manj. Kdo je tega kriv, n bomo danes sodili. Dragi „Štajerc“, mi smo ve liko večjo podporo pričakovali, ker parkrat na je prišel Korošec plavšat, nadalje sta nas plav šala Barkova Lenčka in pa Jurak; zmiraj nam je Lenčka grozila z besedami: „boute že v dali, boute že vajdali, pu tristau goldinar bome dobalj zdaj bumo vajdali, kugaj smo vo lajli, zdaj vam buju pa dauber Koraušec“. T nam je klepetala Lenčka od spomladi do zdaj Na dan ko se je podpora delila, letela sta seved oba v Šmarje, ker sta menda mislila, da bi e sam nesti ne mogel; ali grozno sta pogorela dobila sta le 20 kron. O ti struna, ti gard neštimna pora da ste tau naraidli, Lenčka nam je zmiraj pravila da ona bo dobila še ekstra „nam bauju somi Koroušec doli som se žnjim majnla pa ne bo nišer nuč vajda“. Ko je ime kandidat Terglav pri nas shod, prisopihal je tud Korošec in po končanem shodu je že letel Lenčka h Koroščn v župnišče in je tam še na lačnim in žejnim Tonetom stokala zaradi de narja. Ker se Tonček ni mogel drugače Lenčk znebiti, dal ji je svoj naslov da mu še pa ka lahko piše; oh veselje, ki je takrat Lenčko za vladalo, si lahko vsak misli, njeni hčerki Zefi so se pa med durmi pri župnišču najbrž i straha božjega kar kolena tresla, ker ni mogl do žegnanega Korošca, da bi bila pritisnila svo nos na njegovo roko. Mi bi ti Lenčki nič njen letanje ne oponašali, pa ker mi farani dobr vemo da ni revna, nima drobnih otrok, vrh tega se še hvali da ima denar na posojilih; vin je še tudi prodala. Mi se le čudimo, da se j dala tako od okrogloličnega Korošca za nos vo diti in plavšati. Mislili smo, da zdaj ne bo ve letala, ko je dobila vsaj toliko podpore da j lahko za pust krapče pekla; ona še zmiraj let do župana da se ji smejijo. Od župana pa š leti h župniku da jo še isti en malo vtolaži Lenčka, škoda je bilo tistih podplatov ki si ji raztrgala ko si za Koroščem letala, Lenčka n kuhaj pred zajca, dokler ga še Jura ni vstreli Pri tej podpori je bilo glih tako: veliko je g melo pa je bilo malo dežja.

Farani.

Zg. Radgona. Pri nas je „misijon“. Tu s pač vidi koliko je še gnjilega na svetu! Prejšn teden so ti misijonarji jeli in pili v Jarenin Zdaj pa pri nas. Vse sama fahtarija! Kakor li sica je smuknila faroška kuharca po celi fari i rekla, naj damo za misijonarje. Tak se je na nosilo v Orehovcih pri Mulečovih veliki korbe jajc, katere je potem žena Ježovega Jakoba (ko on se ne dotakne več jajc odkar je njegov bra župnik) zvlekla v farov. Pa saj ji je zato gosp črešnovskega rihtara dala „ahtl“ žganice. Je pa ta gospa mislila, da kakor je za njeno klerikalno telo, ki tako rado skakla in pleše, šnopsek na boljši žegen tako tudi za druge. Mladi Miklo katerega je radi njegovega klerikalnega podrepstv